

سندرم بازی رایانه‌ای

تعریف

سندرم «بازی رایانه‌ای» یک سندرم شایع مسری است و از طریق هم‌کلاسی، پسر خاله و بچه همسایه منتقل می‌شود. مواردی از ابتلای والدین به این سندرم در محیط‌های کار و خانه نیز گزارش شده است.

عامل ابتلا

عامل ابتلا، ویروس نیست و فرد معمولاً از طریق سی‌دی یا دستگاه رایانه به آن مبتلا می‌شود. مواردی از تأثیر بازدارنده ویروس‌ها در ابتلای حاد به این سندرم گزارش شده است، تا جایی که مبتلا، به مجرد مشاهده ویروس رایانه‌ای، عطای بازی را به لقایش بخشیده و گفته است که ما اصلاً نخواستیم.

تشخیص

در خیلی از موارد ممکن است تشخیص شما در مورد نوع سندرم اشتباه باشد. بنابراین اگر اولین بار است که فرزندان پای رایانه نشستند، سر سفره نمی‌آید و می‌گوید کار ندارم، احتمال بدهید که او شاید غذا را دوست نداشته باشد یا چیزی خورده و سیر است و یا با یکی از اعضای خانواده قهر کرده و دارد خودش را لوس می‌کند. بنابراین بالای سر او بروید و بپرسید: «داری چی کار می‌کنی؟» اگر دیدید که هول شد و صفحه رایانه را بست، خیالتان از سندرم بازی رایانه‌ای راحت باشد و بدانید دارد یک کارهای دیگری با رایانه می‌کند.

علائم ابتلا

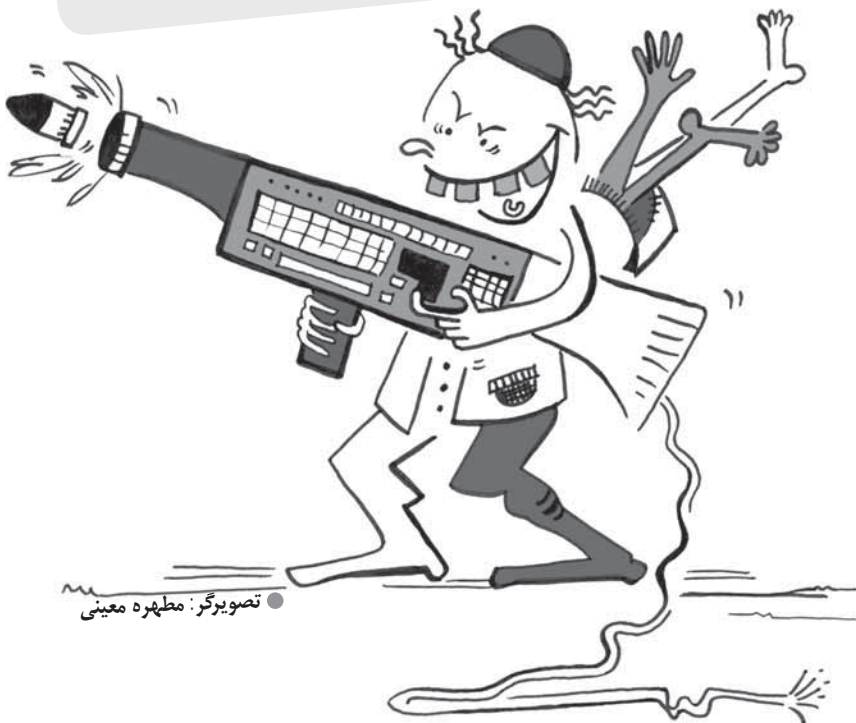
مبتلا معمولاً از خواب و خوراک می‌افتد، به غذا خوردن علاقه ندارد. به حرف زدن علاقه ندارد، به کتاب خواندن علاقه ندارد، به اعضای خانواده علاقه ندارد، به حضور در مهمانی‌ها علاقه ندارد، به کوه و دشت و صحرا و جنگل علاقه ندارد، و خلاصه، هیچ‌چیز جز خیره شدن به صفحه نمایش (مونیتور) و ور رفتن با موس و صفحه کلید علاقه ندارد. ممکن است

اعضای درگیر

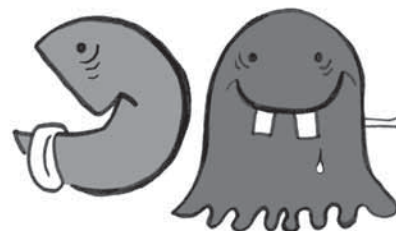
برخلاف تصور رایج، برخی از اعضای بدن در مبتلایان به این سندرم دچار اضافه‌کاری می‌شوند که به تقویت آنها می‌انجامد. این اعضا عبارت‌اند از: عضلات چشم راست، عضلات چشم چپ، انگشت‌های سبابه و اشاره دو دست (برای ور رفتن با موس و صفحه کلید و خاراندن گاه‌گاهی سر)، استخوانهای

ساعتها پشت دستگاه بنشیند. نشستن چند روز و چند هفته‌ای پشت دستگاه نیز در بعضی از نقاط کهکشان راه شیری گزارش شده است. گزارشهایی از بلند کردن بچه‌ها با جرثقیل برای بردن سر میز شام هم مشاهده شده است. در مورد مبتلایان کارمند، نشانه‌هایی چون دادن جواب سربالا به ارباب رجوع، خاراندن بی‌دلیل سر و لبخند زدن هنگام کار با رایانه پشت میز کار گزارش شده است.

فک برای زور آوردن روی هم (لحظات بحرانی بازی، این زور ممکن است به 500 نیوتن بر متر مربع نیز برسد)، قلب، دهلیزها و سایر ضمائم (شدت عمل و میزان طپش و پمپاژ کردن خون، بستگی به نوع بازی دارد). بقیه اعضای بدن هنگام بازی (جز در بازیهای معدودی)، خود را درگیر نمی‌کنند و به مرخصی استعلاجی می‌روند.

● تصویرگر: مطهره معینی

نمونه

عملیات محیرالعقول در بازی‌های رایانه‌ای، کج و کفتش را ناکار کرده است.

به گفته کارشناسان، علیمردان به سندرم «دنیای خیبت» مبتلا است که بر اثر بازی‌های رایانه‌ای خشن ایجاد می‌شود. او درمقابل پند و اندرز مقاومت می‌کند و به کشتن و غارت کردن دشمنان علاقه دارد. از خون و خون‌ریزی و از خوردن چیپس و پفک موقع انجام عملیات لذت می‌برد و از خوردن مواد مقوی مثل اسفناج و برگ چغندر گریزان است. هم‌چنین، هر چه چیپس و پفک به او می‌دهند می‌گوید کم است و مادرش مات که این چه شکم است. خلاصه نه پدر راضی از او نه مادر، نه معلم نه ننه، نه نوکر که از مسئولین نظارت بر بازی‌های رایانه‌ای تقاضامند است، رسیدگی فرمایید.

عباسقلی‌خان، پسر با ادب و باهنری دارد که چندی است به بازی‌های رایانه‌ای علاقه پیدا کرده است. نام او هست علیمردان خان و از وقتی بازی کامپیوتری می‌کند، حس پرخاشگری‌اش تقویت شده است و چنان‌چه ایرج میرزا می‌گوید: اهل منزل هستند ز دستش به فغان و هر چه می‌گوید ننه، لج می‌کند و دهنش را به همه کج می‌کند که بی‌شک از نتایج بازی‌های رایانه‌ای است. نام‌برده هر کجا لانه گنجشکی بود، بچه گنجشک در آوردی زود. او به بازی‌های خشن علاقه‌مند است و به گفته خودش، تا به حال 563 عدد گوش و 693 عدد دست و 437 جفت پا را قطع، و 872 دزد و قاتل را سر به نیست، ستون فقراتش را از فرط انجام

مدام وسایل شخصی او را کنترل کنید و به محض مشاهده کوچک‌ترین سی‌دی بازی، مراتب را به نزدیک‌ترین آدم (اعم از همسر، خواهر، همسایه، باجناق و سوپر دریانی) اطلاع دهید. به محض مشاهده کوچک‌ترین نشانه‌ای از افت تحصیلی، بالا رفتن نمره عینک، بالا رفتن فشار خون، پراشتهایی، کم‌اشتهایی، بی‌اشتهایی، خمودگی، گوشه‌گیری، درون‌گرایی، بیش‌فعالی، کم‌حوصلگی، بی‌حوصلگی، حوصله زیاد، بداخلاقی، بدغذایی، قوز کردن، گودی کمر، انحنای ستون فقرات، قارو قور شکم و موارد مشابه، تمام سی‌دی‌های بازی او را بسوزانید.

برای اطمینان، نگذارید او از سی‌دی‌های رده‌های سنی بالاتر استفاده کند، چون خشن هستند و برای سلامت او ضرر دارند. او را ترغیب کنید که همیشه از سی‌دی‌های رده سنی زیر شش سال بهره بگیرد.

درمان

ممکن است لازم باشد والدین اینترنت را قطع کنند، موبیوتر را بشکنند و کیس را به کاسه بشقابی تحویل دهند. در هر صورت بهتر است والدین دائم با اولیای مدرسه مشورت کنند تا آنها ظرف سه سوت ترتیب درمان کودک دل‌بندشان را بدهند. توصیه‌های زیر را هم هنگام بازی رایانه‌ای فرزندتان مد نظر داشته باشید:

دم به ساعت بالای سرش بروید و از او بپرسید: «داری چی کار می‌کنی؟ درستو بخون، نکنه با بازی کردن، وقت تلف کنی؟! تو آخرش هیچی نمی‌شی. می‌شی یه سربار و انگل اجتماع.»

مطمئن باشید که با این نصایح شما، او بازی را کنار می‌گذارد و سفت و سخت به درس می‌چسبید.

پیش‌گیری

تمام اوقات فراغت فرزندتان را کنترل کنید. بعضی از کارشناسان معتقدند که بازی‌های رایانه‌ای مفیدی هم وجود دارند که برای ارتقای سطح آموزشی فرزندتان و پرورش تفکر و خلاقیت دانش‌آموزان مفیدند. و جنبه کمک آموزشی دارند. ولی شما به این حرفها گوش ندهید و کار خودتان را بکنید. اگر بچه بخواید خلاقیتش را رشد بدهد و مخترع و

دانشمند بشود به این قرتی بازیها نیست و در هر شرایطی می‌تواند به اختراع و ابتکار بپردازد. کافی است به یاد بیاورید که نیوتن وقتی به جاذبه زمین پی‌برد که زیر درختی دراز کشید و سیبی روی سرش فرود آمد. چه بسا اگر او به نصایح والدین و معلمین دلسوزش گوش نمی‌داد و برای هواخوری به فضای آزاد نمی‌رفت و وقتش را با بازی رایانه‌ای تلف می‌کرد. ما اکنون از جاذبه زمین محروم بودیم!

